

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
5461-09

meddelad i Stockholm den 14 januari 2010

KLAGANDE

Stockholms kommun, 212000-0142

Ombud: Eddy Strykowski
Stockholm stads juridiska avdelning
105 35 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 30 juni 2009 i ärende dnr 46-08/I, se bilaga

SAKEN

Förhandsbesked angående mervärdesskatt

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår yrkandet om att ett förhandsavgörande ska inhämtas från EU-domstolen.

Regeringsrätten fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

Dok.Id 85065

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
5461-09

YRKANDEN M.M.

Stockholms kommun yrkar att mervärdesskatt inte ska tas ut på gatuparkeringsavgifterna och att Regeringsrätten ska inhämta ett förhandsavgörande från EU-domstolen. Kommunen åberopar EU-domstolens avgöranden i målen C-446/98 och C-288/07 och anför bl.a. följande. I Sverige finns ingen konkurrens avseende gatuparkering eftersom ingen privat aktör kan agera på marknaden i fråga. I England, Frankrike och Tyskland tas inte mervärdesskatt ut på gatuparkeringsavgifter.

Skatteverket bestrider bifall till bolagets överklagande och anför att det inte finns skäl för att begära förhandsavgörande.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten finner att den gemenskapsrättsliga reglering som aktualiseras i målet redan har tolkats av EU-domstolen, särskilt i målen C-446/98 Fazenda Pública och C-288/07 Isle of Wight Council m.fl. Det är därför obehövligt att nu inhämta förhandsavgörande.

Som Regeringsrätten funnit i rättsfallet RÅ 2003 ref. 99 får kommunens gatuparkeringsverksamhet anses ingå som ett led i myndighetsutövning, vilket innebär att verksamheten i princip inte ska anses yrkesmässig enligt 4 kap. 7 § första stycket mervärdesskattelagen (1994:200), ML. Ett undantag från denna bestämmelse infördes emellertid den 1 januari 2008 i paragrafens andra stycke. Enligt undantaget gäller inte första stycket om behandlingen av omsättningen som icke yrkesmässig verksamhet skulle leda till betydande snedvridning av konkurrensen. Det är närmast denna konkurrensregel som är föremål för prövning i målet.

Konkurrensregeln har utformats i anslutning till artikel 13.1 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (se prop. 2007/08:25 s. 147 ff.). EU-domstolen har uttalat att konkurrensregeln avser de fall då ett

Mål nr
5461-09

offentlighetsorgan har ålagts att driva en viss verksamhet som huvudsakligen är av ekonomisk art, varvid samma verksamhet även kan bedrivas parallellt av privata aktörer. Syftet med konkurrensregeln är att säkerställa principen om skatteneutralitet, så att liknande och således konkurrerande tjänster inte behandlas olika i mervärdesskattehänseende. (Se domstolens domar i målen C-288/07, p. 33, 42 och 43 samt C-430/04 Feuerbestattungsverein Halle eV, p. 24.)

Fråga är således om den i målet aktuella och avgiftsbelagda gatuparkeringsverksamheten kan anses likna och konkurrera med den parkeringsverksamhet som såväl kommuner som privata aktörer kan bedriva på tomtmark eller i parkeringshus, och som i de fallen föranleder skattskyldighet till mervärdesskatt. Närmare uppgifter om faktiska konkurrensförhållandena mellan gatuparkeringsverksamheten i Stockholm och annan avgiftsbelagd parkering i kommunen saknas. När det gäller bedömningen av konkurrensförhållandena har EU-domstolen dock uttalat att denna ska ske utifrån den aktuella verksamheten som sådan, utan att denna bedömning avser någon särskild lokal marknad (domen i mål C-288/07, p. 53).

Den parkeringsverksamhet som bedrivs på tomtmark eller i parkeringshus sker utan särskilda begränsningar i fråga om avgifternas storlek. När det gäller gatuparkeringen regleras avgiftsuttaget i 2 § lagen (1957:259) om rätt för kommun att ta ut avgift för vissa upplåtelse av offentlig plats, m.m., som stadgar att avgifter får tas ut i den omfattning som behövs för att ordna trafiken. Gatuparkeringsavgifter avses således vara trafikreglerande, och de ska inte användas i finansieringssyfte. Avgifternas nivå, som bestäms av kommunfullmäktige, kan emellertid avvägas med hänsyn till avgiftsnivån för parkering i parkeringshus och på tomtmark och för att motverka överströmning till gatumarksparkering (jfr prop. 1957:157 s. 44 och 58 f. samt prop. 1984/85:14 s. 13).

Även om jämförelser mellan avgifter och priser saknas i målet står det enligt Regeringsrättens mening klart att det finns ett visst samband mellan den prissättning som sker i den kommunerna förbehållna gatuparkeringsverksamheten

Mål nr
5461-09

och prissättningen i övrig parkeringsverksamhet. Det kan då inte hävdas att det skulle sakna betydelse från konkurrens- och skatteneutralitetssynpunkt om parkeringsverksamhet i allmänhet beläggs med 25 procent mervärdesskatt, medan gatuparkeringsverksamheten inte beskattas. Den konkurrenspåverkan som kan komma att uppstå får antas vara tillräckligt stor för att konkurrensregeln i 4 kap. 7 § andra stycket ML ska tillämpas (jfr EU-domstolens dom i mål C- 288/07, p. 79). Skatterättsnämndens beslut ska således fastställas.

Karin Almgren

Peter Kindlund

Lennart Hamberg

Margit Knutsson

Olle Stenman

Eva Norling

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd II

Föredraget 2009-12-09